

Sygn. akt IX Ka 1551/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Ślusarczyk (spr.)

Sędziowie: SSO Zbigniew Karamara

SSO Krzysztof Sójka

Protokolant: st.sekr.sądowy Monika Ćwiek

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Wiesława Nowaka

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2015 roku

sprawy oskarżonego M. S. (1)

o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 13 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

oskarżonego B. K. (1) s. J.

o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 13 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

oskarżonego A. C. (1) o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego i obrońcę oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 5 czerwca 2014 roku sygn. akt XII K 27/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczenie o wymierzeniu kar łącznych pozbawienia wolności oraz grzywny w stosunku do oskarżonego M. S. (1) z punktu VIII;
2. uniewinnia oskarżonego M. S. (1) od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie III aktu oskarżenia na szkodę (...) .H.U. (...) w Z. i w tej części kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa;
3. przyjmuje, że czynu popełnionego na szkodę (...) w Z. oskarżeni B. K. (1) i A. C. (1) dopuścili się działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz nieustaloną osobą;
4. uchyla orzeczenie o wymierzeniu oskarżonemu M. S. (2) kar grzywien z punktu V i VI wyroku;
5. uznaje M. S. (1) za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie VI aktu oskarżenia stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i na podstawie art. 286 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

6. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk orzeczenie w stosunku do M. S. (1) kary pozbawienia wolności łączy i tytułem kary łącznej wymierza mu karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

7. wymieniony w punkcie XIII okres rzeczywistego pozbawienia wolności M. S. (1) na zasadzie art. 63 § 1 kk zalicza na poczet nowej kary łącznej pozbawienia wolności;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego M. S. (1) od opłaty za obie instancje i wydatków za postępowanie odwoławcze zaś oskarżonych B. K. (1) oraz A. C. (1) od kosztów sądowych za II instancję;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów P. D. i A. F. kwoty po 619,92 (sześćset dziewiętnaście 92/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonych M. S. (1) i A. C. (1) w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IX Ka 1551/14

UZASADNIENIE

B. K. (1) i M. S. (1) zostali oskarżeni o to, że:

I. w okresie od 24 września 2008 r. do 8 października 2008 r. w K. działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili firmę (...) s.c. M. D., N. D. (1) w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 13.700 zł w postaci młota wyburzeniowego elektrycznego marki H., piły łańcuchowej spalinowej marki M., szlifierki kątovej model (...) marki H., wiertarki udarowej marki H., szlifierki kątovej model (...) marki H., agregatu prądotwórczego marki H., zagęszczarki 120 kg oraz podkaszarki spalinowej marki H., poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru wywiązania się z umów wypożyczenia wymienionego sprzętu, przy czym **B. K. (1)** czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach II Wydział Karny z dnia 24 lutego 2004 r. sygn. II K 649/03, którą to karę odbywał w okresie 1 marca 2009 r. do dnia 6 sierpnia 2010 r. z zaliczeniem na poczet kary okresu od dnia 26 maja 2003 r. do dnia 19 grudnia 2003 r., natomiast **M. S. (1)** czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem łącznym z dnia 19 kwietnia 2002 r. Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. II K 138/02 obejmującym skazanie między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 12 grudnia 2001 r. sygn. II K 556/01 za przestępstwo z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., którą odbywał w okresie od 8 sierpnia 2004 r. do 19 maja 2006 r. z zaliczeniem na poczet kary okresów od 22 marca 1998 r. do 24 marca 1998 r., od 2 czerwca 1998 r. do 29 marca 1999 r. oraz od 11 grudnia 2000 r. do 19 lipca 2004 r. **tj. o przestępstwo z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.;**

a nadto

M. S. (1) i B. K. (1) oraz A. C. (1) zostali oskarżeni o to, że:

II. w okresie od 13 października 2008 r. do 14 października 2008 r. w P., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili firmę (...) sp.j. w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci paliwa płynnego o łącznej wartości 39.118,10 zł, poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za pobrane paliwo płynne zgodnie z fakturą VAT nr (...) oraz fakturą VAT nr (...), przy czym **B. K. (1)** czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach II Wydział Karny z dnia 24 lutego 2004 r. sygn. II K 649/03, którą to karę odbywał w okresie 1 marca 2009 r. do dnia 6 sierpnia 2010 r. z zaliczeniem na poczet kary okresu od dnia 26 maja

2003 r. do dnia 19 grudnia 2003 r., natomiast **M. S. (1)** czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem łącznym z dnia 19 kwietnia 2002 r. Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. II K 138/02 obejmującym skazanie między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 12 grudnia 2001 r. sygn. II K 556/01 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, którą odbywał w okresie od 8 sierpnia 2004 r. do 19 maja 2006 r. z zaliczeniem na poczet kary okresów od 22 marca 1998 r. do 24 marca 1998 r., od 2 czerwca 1998 r. do 29 marca 1999 r. oraz od 11 grudnia 2000 r. do 19 lipca 2004 r. **tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, a w odniesieniu do M. S. (1) i B. K. (1) - o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;**

III. w okresie od 17 października 2008 r. do 23 października 2008 r. w Z., działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili firmę (...)H.U. (...) J. H. (1) w Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 9.328,03 zł w postaci narzędzi lakierniczych - 9 sztuk pistoletów lakierniczych, 6 sztuk reduktorów do pistoletów lakierniczych oraz 9 sztuk filtrów do pistoletów lakierniczych, poprzez wprowadzenie w błąd, co do kondycji finansowej firmy (...) sp. zo.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za zakupiony zgodnie z fakturą VAT nr (...) towar, przy czym **B. K. (1)** czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach II Wydział Karny z dnia 24 lutego 2004 r. sygn. II K 649/03, którą to

karę odbywał w okresie 1 marca 2009 r. do dnia 6 sierpnia 2010 r. z zaliczeniem na poczet kary okresu od dnia 26 maja 2003 r. do dnia 19 grudnia 2003 r., natomiast **M. S. (1)** czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem łącznym z dnia 19 kwietnia 2002 r. Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. II K 138/02 obejmującym skazanie między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 12 grudnia 2001 r. sygn. II K 556/01 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, którą odbywał w okresie od 8 sierpnia 2004 r. do 19 maja 2006 r. z zaliczeniem na poczet kary okresów od 22 marca 1998 r. do 24 marca 1998 r., od 2 czerwca 1998 r. do 29 marca 1999 r. oraz od 11 grudnia 2000 r. do 19 lipca 2004 r. **tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk, a w odniesieniu do M. S. (1) i B. K. (1) - o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;**

IV. w okresie od 19 listopada 2008 r. do 20 listopada 2008 r. w K., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili firmę (...) Stację Paliw w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci paliwa płynnego o łącznej wartości 11.423,30 zł, poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za pobrane paliwo płynne zgodnie z fakturą VAT nr (...), fakturą VAT nr (...) oraz fakturą VAT nr (...), przy czym **B. K. (1)** czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach II Wydział Karny z dnia 24 lutego 2004 r. sygn. II K 649/03, którą to karę odbywał w okresie 1 marca 2009 r. do dnia 6 sierpnia 2010 r. z zaliczeniem na poczet kary okresu od dnia 26 maja 2003 r. do dnia 19 grudnia 2003 r., natomiast **M. S. (1)** czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem łącznym z dnia 19 kwietnia 2002 r. Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. II K 138/02 obejmującym skazanie między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 12 grudnia 2001 r. sygn. II K 556/01 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, którą odbywał w okresie od 8 sierpnia 2004 r. do 19 maja 2006 r. z zaliczeniem na poczet kary okresów od 22 marca 1998 r. do 24 marca 1998 r., od 2 czerwca 1998 r. do 29 marca 1999 r. oraz od 11 grudnia 2000 r. do 19 lipca 2004 r. **tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, a w odniesieniu do M. S. (1) i B. K. (1) - o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;**

V. w okresie od 20 listopada 2008 r. do 2 grudnia 2008 r. w K., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili Miejskie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci paliwa płynnego o łącznej

wartości 130.172,68 zł, poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za pobrane paliwo płynne zgodnie z fakturą VAT nr (...) oraz fakturą VAT nr (...), przy czym **B. K. (1)** czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach II Wydział Karny z dnia 24 lutego 2004 r. sygn. II K 649/03, którą to karę odbywał w okresie 1 marca 2009 r. do dnia 6 sierpnia 2010 r. z zaliczeniem na poczet kary okresu od dnia 26 maja 2003 r. do dnia 19 grudnia 2003 r., natomiast **M. S. (1)** czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem łącznym z dnia 19 kwietnia 2002 r. Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. II K 138/02 obejmującym skazanie między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 12 grudnia 2001 r. sygn. II K 556/01 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, którą odbywał w okresie od 8 sierpnia 2004 r. do 19 maja 2006 r. z zaliczeniem na poczet kary okresów od 22 marca 1998 r. do 24 marca 1998 r., od 2 czerwca 1998 r. do 29 marca 1999 r. oraz od 11 grudnia 2000 r. do 19 lipca 2004 r. **tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, a w odniesieniu do M. S. (1) i B. K. (1) - o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;**

VI. w dniu 9 grudnia 2008 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili firmę (...) sp. z o.o. w Ł. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 51.240 zł w postaci dwóch kompresorów śrubowych marki W. (...) wraz z oprzyrządowaniem, poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za zakupiony zgodnie z fakturą VAT nr (...) towar, przy czym **B. K. (1)** czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach II Wydział Karny z dnia 24 lutego 2004 r. sygn. II K 649/03, którą to karę odbywał w okresie 1 marca 2009 r. do dnia 6 sierpnia 2010 r. z zaliczeniem na poczet kary okresu od dnia 26 maja 2003 r. do dnia 19 grudnia 2003 r., natomiast **M. S. (1)** czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem łącznym z dnia 19 kwietnia 2002 r. Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. II K 138/02 obejmującym skazanie między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 12 grudnia 2001 r. sygn. II K 556/01 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, którą odbywał w okresie od 8 sierpnia 2004 r. do 19 maja 2006 r. z zaliczeniem na poczet kary okresów od 22 marca 1998 r. do 24 marca 1998 r., od 2 czerwca 1998 r. do 29 marca 1999 r. oraz od 11 grudnia 2000 r. do 19 lipca 2004 r.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk, a w odniesieniu do M. S. (1) i B. K. (1) - o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

VII. w okresie od 26 listopada 2008 r. do 5 grudnia 2008 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, przywłaszczyli powierzoną rzecz ruchomą w postaci samochodu dostawczego marki F. (...) nr rej. (...) o wartości 100.000 zł, działając na szkodę firmy (...) S.C. we W., przy czym **B. K. (1)** czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach II Wydział Karny z dnia 24 lutego 2004 r. sygn. II K 649/03, którą to karę odbywał w okresie 1 marca 2009 r. do dnia 6 sierpnia 2010 r. z zaliczeniem na poczet kary okresu od dnia 26 maja 2003 r. do dnia 19 grudnia 2003 r., natomiast **M. S. (1)** czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem łącznym z dnia 19 kwietnia 2002 r. Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. II K 138/02 obejmującym skazanie między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 12 grudnia 2001 r. sygn. II K 556/01 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, którą odbywał w okresie od 8 sierpnia 2004 r. do 19 maja 2006 r. z zaliczeniem na poczet kary okresów od 22 marca 1998 r. do 24 marca 1998 r., od 2 czerwca 1998 r. do 29 marca 1999 r. oraz od 11 grudnia 2000 r.

do 19 lipca 2004 r. **tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 kk, a w odniesieniu do M. S. (1) i B. K. (1) - o przestępstwo z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;**

a nadto

B. K. (1) i A. C. (1) zostali oskarżeni o to, że:

VIII. w okresie od 23 października 2008 r. do 9 listopada 2008 r. w S., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził firmę (...) w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci produktów spożywczych o łącznej wartości 1027,97 zł poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za zakupiony zgodnie z fakturami VAT nr (...) towar, przy czym **B. K. (1)** czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach II Wydział Karny z dnia 24 lutego 2004 r. sygn. II K 649/03, którą to karę odbywał w okresie 1 marca 2009 r. do dnia 6 sierpnia 2010 r. z zaliczeniem na poczet kary okresu od dnia 26 maja 2003 r. do dnia 19 grudnia 2003 r., natomiast **M. S. (1)** czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem łącznym z dnia 19 kwietnia 2002 r. Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. II K 138/02 obejmującym skazanie między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 12 grudnia 2001 r. sygn. II K 556/01 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, którą odbywał w okresie od 8 sierpnia 2004 r. do 19 maja 2006 r. z zaliczeniem na poczet kary okresów od 22 marca 1998 r. do 24 marca 1998 r., od 2 czerwca 1998 r. do 29 marca 1999 r. oraz od 11 grudnia 2000 r. do 19 lipca 2004 r. **tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, a w odniesieniu do B. K. (1) - o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;**

a nadto

M. S. (1) został oskarżony o to, że :

IX. w dniu 7 października 2008 r. w S., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci 5 sztuk telefonów komórkowych marki N. (...) o łącznej wartości 16.995 zł poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawartych w imieniu firmy (...) sp. z o.o. w S. umów na świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), nr (...), nr (...) oraz nr (...), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem łącznym z dnia 19 kwietnia 2002 r. Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. II K 138/02 obejmującym skazanie między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 12 grudnia 2001 r. sygn. II K 556/01 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, którą odbywał w okresie od 8 sierpnia 2004 r. do 19 maja 2006 r. z zaliczeniem na poczet kary okresów od 22 marca 1998 r. do 24 marca 1998 r., od 2 czerwca 1998 r. do 29 marca "1999 r. oraz od 11 grudnia 2000 r. do 19 lipca 2004 r. **tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.**

na nadto A. C. (1) został oskarżony o to, że :

X. w okresie od 14 października 2008r. do 24 października 2008r. w S. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci 3 sztuk telefonów komórkowych marki N. (...) oraz 1 sztuki telefonu marki S. (...) o łącznej wartości 11996 zł poprzez wprowadzenie w błąd co do swojej tożsamości oraz zamiaru wywiązania się z zawartych w imieniu firmy (...) sp. z o. o. w S. umów na świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), nr (...), nr (...) oraz nr (...), **tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.**

Wyrokiem z dnia 5 czerwca 2014 roku Sąd Rejonowy w Kielcach Wydział XII Karny w sprawie XII K 27/12 orzekł:

I. w ramach czynów zarzucanych oskarżonemu **B. K. (1)** w pkt I, II, IV, V, i VIII aktu oskarżenia uznał go za winnego tego, że działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu w okresie od 24.09.2008r. do 2.12.2008r. wspólnie i w porozumieniu z oskarżonymi A. C. (1) i M. S. (1) oraz innymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej działając z góry powziętym zamiarem doprowadził

pokrzywdzonych (...) s.c. M. D., N. D. (1) w K., K. - (...) sp.j. w P., (...) Stację Paliw w K., Miejskie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w K., TA-KA T. K. w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za zakupiony towar, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach II Wydziału Karnego z dnia 24 lutego 2004 r. sygn. II K 649/03, którą to karę odbywał w okresie 1 marca 2009 r. do dnia 6 sierpnia 2010 r. z zaliczeniem na poczet kary okresu od dnia 26 maja 2003 r. do dnia 19 grudnia 2003r., w ten sposób, **że:**

- w okresie od 24 września 2008 r. do 8 października 2008 r. w K. działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1) oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili firmę (...) s.c. M. D., N. D. (1) w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 13700 zł w postaci młota wyburzeniowego elektrycznego marki H., piły łańcuchowej spalinowej marki M., szlifierki kątovej model (...) marki H., wiertarki udarowej marki H., szlifierki kątovej model (...) marki H., agregatu prądotwórczego marki H., zagęszczarki 120 kg oraz podkaszarki spalinowej marki H., poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru wywiązania się z umów wypożyczenia wymienionego sprzętu, przy czym B. K. (1) czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach II Wydział Karny z dnia 24 lutego 2004 r. sygn. II K 649/03, którą to karę odbywał w okresie 1 marca 2009 r. do dnia 6 sierpnia 2010 r. z zaliczeniem na poczet kary okresu od dnia 26 maja 2003 r. do dnia 19 grudnia 2003;

- w okresie od 13 października 2008 r. do 14 października 2008 r. w P., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1) i A. C. (1) oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili firmę (...) sp.j. w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci paliwa płynnego o łącznej wartości 39.118,10 zł, poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za pobrane paliwo płynne zgodnie z fakturą VAT nr (...) oraz fakturą VAT nr (...), przy czym B. K. (1) czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach II Wydział Karny z dnia 24 lutego 2004 r. sygn. II K 649/03, którą to karę odbywał w okresie 1 marca 2009 r. do dnia 6 sierpnia 2010 r. z zaliczeniem na poczet kary okresu od dnia 26 maja 2003 r. do dnia 19 grudnia 2003 r.,

- w okresie od 19 listopada 2008 r. do 20 listopada 2008 r. w K., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1) i A. C. (1) oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili firmę (...) Stację Paliw w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci paliwa płynnego o łącznej wartości 11.423,30 zł, poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za pobrane paliwo płynne zgodnie z fakturą VAT nr (...), fakturą VAT nr (...) oraz fakturą VAT nr (...), przy czym B. K. (1) czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach II Wydział Karny z dnia 24 lutego 2004 r. sygn. II K 649/03, którą to karę odbywał w okresie 1 marca 2009 r. do dnia 6 sierpnia 2010 r. z zaliczeniem na poczet kary okresu od dnia 26 maja 2003 r. do dnia 19 grudnia 2003 r.,

- w okresie od 20 listopada 2008 r. do 2 grudnia 2008 r. w K., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1) i A. C. (1) oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili Miejskie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci paliwa płynnego o łącznej wartości 130.172,68 zł, poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za pobrane paliwo płynne zgodnie z fakturą VAT nr (...) oraz fakturą VAT nr (...), przy czym B. K. (1) czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach II Wydział Karny z dnia 24 lutego 2004 r. sygn. II

K 649/03, którą to karę odbywał w okresie 1 marca 2009 r. do dnia 6 sierpnia 2010 r. z zaliczeniem na poczet kary okresu od dnia 26 maja 2003 r. do dnia 19 grudnia 2003 r.,

- w okresie od 23 października 2008 r. do 9 listopada 2008 r. w S., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z A. C. (1) oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził firmę (...) **W S.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci produktów spożywczych o łącznej wartości 1.027,97 zł poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za zakupiony zgodnie z fakturami VAT nr (...) towar, przy czym B. K. (1) czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach II Wydział Karny z dnia 24 lutego 2004 r. sygn. II K 649/03, którą to karę odbywał w okresie 1 marca 2009 r. do dnia 6 sierpnia 2010 r. z zaliczeniem na poczet kary okresu od dnia 26 maja 2003 r. do dnia 19 grudnia 2003 r., co stanowi ciąg przestępstw z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. w zw. z art. 91 §1 kk i za to na podstawie art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 91 §1 kk k.k. wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, oraz w oparciu o art. 33 §1,2 i 3 kk wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 400 (czteryście) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

II. w ramach czynów zarzucanych oskarżonego **B. K. (1)** w pkt III i VI. aktu oskarżenia uznał go za winnego tego, że działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu w okresie od 17.10.2008r. do 9.12.2008r. wspólnie i w porozumieniu z oskarżonymi A. C. (1) i M. S. (1) oraz innymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził pokrzywdzonych (...) .H.U. (...) w (...) sp. z o.o. w Ł., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za zakupiony towar, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach II Wydział Karny z dnia 24 lutego 2004 r. sygn. II K 649/03, którą to karę odbywał w okresie 1 marca 2009 r. do dnia 6 sierpnia 2010 r. z zaliczeniem na poczet kary okresu od dnia 26 maja 2003 r. do dnia 19 grudnia 2003, w ten sposób, że:

- w okresie od 17 października 2008 r. do 23 października 2008 r. w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z A. C. (1) i M. S. (1) oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili firmę (...) .H.U. (...) J. H. (1) w Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 9.328,03 zł w postaci narzędzi lakierniczych - 9 sztuk pistoletów lakierniczych, 6 sztuk reduktorów do pistoletów lakierniczych oraz 9 sztuk filtrów do pistoletów lakierniczych, poprzez wprowadzenie w błąd, co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za zakupiony zgodnie z fakturą VAT nr (...) towar, przy czym B. K. (1) czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach II Wydział Karny z dnia 24 lutego 2004 r. sygn. II K 649/03, którą to karę odbywał w okresie 1 marca 2009 r. do dnia 6 sierpnia 2010r. z zaliczeniem na poczet kary okresu od dnia 26 maja 2003 r. do dnia 19 grudnia 2003 r.

- w dniu 9 grudnia 2008 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z A. C. (1) i M. S. (1) oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili firmę (...) sp. z o.o. w Ł. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 51.240 zł w postaci dwóch kompresorów śrubowych marki W. (...) wraz z oprzyrządowaniem, poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za zakupiony zgodnie z fakturą VAT nr (...) towar, przy czym **B. K. (1)** czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach II Wydział Karny z dnia 24 lutego 2004 r. sygn. II K 649/03, którą to karę odbywał w okresie 1 marca 2009 r. do dnia 6 sierpnia 2010 r. z zaliczeniem na poczet kary okresu od dnia 26 maja 2003 r. do dnia 19 grudnia 2003 r., co stanowi ciąg przestępstw z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k. i za to na podstawie art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 91 § k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch)

lat pozbawienia wolności, oraz w oparciu o art. 33 §1,2 i 3 kk wymierza mu karę grzywny w wymiarze 200 (dwieście) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

III. uznał oskarżonego **B. K. (1)** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt VII aktu oskarżenia czynu, stanowiącego przestępstwo z art. 284§2 kk w zw z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 284§2 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, oraz w oparciu o art. 33§1,2 i 3 kk wymierza mu karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

IV. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 §1 i 2 k.k. wymierzone oskarżonemu **B. K. (1)** w pkt I, II i III wyroku kary pozbawienia wolności oraz grzywny połączył i jako karę łączną wymierzył mu karę 5 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 500 (pięćset) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

V. w ramach zarzucanych oskarżonemu **M. S. (1)** w pkt I, II, IV, V, i IX aktu oskarżenia, uznał go za winnego tego, że działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu w okresie od 24.09.2008r. do 2 grudnia 2008r. wspólnie i w porozumieniu z oskarżonymi A. C. (1) i B. K. (1) oraz innymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej działając z góry powziętym zamiarem doprowadził pokrzywdzonych (...) s.c. M. D., N. D. (1) w K., K. - (...) sp.j. w P., (...) Stację Paliw w K., Miejskie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w K., (...) S.A. do niekorzystanego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za zakupiony towar, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem łącznym z dnia 19 kwietnia 2002 r. Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. II K 138/02 obejmującym skazanie między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 12 grudnia 2001 r. sygn. II K 556/01 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, którą odbywał w okresie od 8 sierpnia 2004 r. do 19 maja 2006 r. z zaliczeniem na poczet kary okresów od 22 marca 1998 r. do 24 marca 1998 r., od 2 czerwca 1998 r. do 29 marca 1999 r. oraz od 11 grudnia 2000 r. do 19 lipca 2004 r. w ten sposób, że:

- w okresie od 24 września 2008 r. do 8 października 2008 r. w K. działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z B. K. (1) oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili firmę (...) s.c. M. D., N. D. (1) w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 13700 zł w postaci młota wyburzeniowego elektrycznego marki H., piły łańcuchowej spalinowej marki M., szlifierki kątovej model (...) marki H., wiertarki udarowej marki H., szlifierki kątovej model (...) marki H., agregatu prądotwórczego marki H., zagęszczarki 120 kg oraz podkaszarki spalinowej marki H., poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru wywiązania się z umów wypożyczenia wymienionego sprzętu, przy czym M. S. (1) czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem łącznym z dnia 19 kwietnia 2002 r. Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. II K 138/02 obejmującym skazanie między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 12 grudnia 2001 r. sygn. II K 556/01 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, którą odbywał w okresie od 8 sierpnia 2004 r. do 19 maja 2006 r. z zaliczeniem na poczet kary okresów od 22 marca 1998 r. do 24 marca 1998 r., od 2 czerwca 1998 r. do 29 marca 1999 r. oraz od 11 grudnia 2000 r. do 19 lipca 2004 r. ,

- w okresie od 13 października 2008 r. do 14 października 2008 r. w P., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z A. C. (1) i B. K. (1) oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili firmę (...) sp.j. w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci paliwa płynnego o łącznej wartości 39.118,10 zł, poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za pobrane paliwo płynne zgodnie z fakturą VAT nr (...) oraz fakturą VAT nr (...), przy czym M. S. (1) czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem łącznym z dnia 19 kwietnia 2002 r. Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. II K 138/02 obejmującym skazanie między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 12 grudnia 2001 r. sygn. II K 556/01 za przestępstwo z

art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., którą odbywał w okresie od 8 sierpnia 2004 r. do 19 maja 2006 r. z zaliczeniem na poczet kary okresów od 22 marca 1998 r. do 24 marca 1998 r., od 2 czerwca 1998 r. do 29 marca 1999 r. oraz od 11 grudnia 2000 r. do 19 lipca 2004 r.

- w okresie od 19 listopada 2008 r. do 20 listopada 2008 r. w K., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z A. C. (1) i B. K. (1) oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili firmę (...) Stację Paliw w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci paliwa płynnego o łącznej wartości 11.423,30 zł, poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za pobrane paliwo płynne zgodnie z fakturą VAT nr (...), fakturą VAT nr (...) oraz fakturą VAT nr (...), przy czym M. S. (1) czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem łącznym z dnia 19 kwietnia 2002 r. Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. II K 138/02 obejmującym skazanie między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 12 grudnia 2001 r. sygn. II K 556/01 za przestępstwo z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., którą odbywał w okresie od 8 sierpnia 2004 r. do 19 maja 2006 r. z zaliczeniem na poczet kary okresów od 22 marca 1998 r. do 24 marca 1998 r., od 2 czerwca 1998 r. do 29 marca 1999 r. oraz od 11 grudnia 2000 r. do 19 lipca 2004 r.,

- w okresie od 20 listopada 2008 r. do 2 grudnia 2008 r. w K., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z A. C. (1) i B. K. (1) oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili Miejskie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci paliwa płynnego o łącznej wartości 130.172,68 zł, poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za pobrane paliwo płynne zgodnie z fakturą VAT nr (...) oraz fakturą VAT nr (...), przy czym M. S. (1) czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem łącznym z dnia 19 kwietnia 2002 r. Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. II K 138/02 obejmującym skazanie między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 12 grudnia 2001 r. sygn. II K 556/01 za przestępstwo z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., którą odbywał w okresie od 8 sierpnia 2004 r. do 19 maja 2006 r. z zaliczeniem na poczet kary okresów od 22 marca 1998 r. do 24 marca 1998 r., od 2 czerwca 1998 r. do 29 marca 1999 r. oraz od 11 grudnia 2000 r. do 19 lipca 2004 r.,

- w dniu 7 października 2008 r. w S., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci 5 sztuk telefonów komórkowych marki N. (...) o łącznej wartości 16995 zł poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawartych w imieniu firmy (...) sp. z o.o. w S. umów na świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), nr (...), nr (...) ni- (...) oraz nr (...), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem łącznym z dnia 19 kwietnia 2002 r. Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. II K 138/02 obejmującym skazanie między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 12 grudnia 2001 r. sygn. II K 556/01 za przestępstwo z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., którą odbywał w okresie od 8 sierpnia 2004 r. do 19 maja 2006 r. z zaliczeniem na poczet kary okresów od 22 marca 1998 r. do 24 marca 1998 r., od 2 czerwca 1998 r. do 29 marca 1999 r. oraz od 11 grudnia 2000 r. do 19 lipca 2004 r., co stanowi ciąg przestępstw z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k. i za to na podstawie art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz w oparciu o art. 33 §1,2 i 3 k.k. wymierza mu karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

VI. w ramach czynów zarzucanych oskarżonemu **M. S. (1)** w pkt. III i VI aktu oskarżenia, uznał go za winnego tego, że działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu w okresie od 17.10.2008r. do 9.12.2008r. wspólnie i w porozumieniu z oskarżonymi A. C. (1) i B. K. (1) oraz innymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej działając z góry powziętym zamiarem doprowadził pokrzywdzonych (...) .H.U. (...) w (...) sp. z o.o. w Ł., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za zakupiony towar ,

przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem łącznym z dnia 19 kwietnia 2002 r. Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. II K 138/02 obejmującym skazanie między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 12 grudnia 2001 r. sygn. II K 556/01 za przestępstwo z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., którą odbywał w okresie od 8 sierpnia 2004 r. do 19 maja 2006 r. z zaliczeniem na poczet kary okresów od 22 marca 1998 r. do 24 marca 1998 r., od 2 czerwca 1998 r. do 29 marca 1999 r. oraz od 11 grudnia 2000 r. do 19 lipca 2004 r. w ten sposób, **że:**

- w okresie od 17 października 2008 r. do 23 października 2008 r. w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżonymi A. C. (1) i B. K. (1) oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili firmę (...)H.U. (...) J. H. (1) w Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 9328,03 zł w postaci narzędzi lakierniczych - 9 sztuk pistoletów lakierniczych, 6 sztuk reduktorów do pistoletów lakierniczych oraz 9 sztuk filtrów do pistoletów lakierniczych, poprzez wprowadzenie w błąd, co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za zakupiony zgodnie z fakturą VAT nr (...) towar, przy czym M. S. (1) czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem łącznym z dnia 19 kwietnia 2002 r. Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. II K 138/02 obejmującym skazanie między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 12 grudnia 2001 r. sygn. II K 556/01 za przestępstwo z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., którą odbywał w okresie od 8 sierpnia 2004 r. do 19 maja 2006 r. z zaliczeniem na poczet kary okresów od 22 marca 1998 r. do 24 marca 1998 r., od 2 czerwca 1998 r. do 29 marca 1999 r. oraz od 11 grudnia 2000 r. do 19 lipca 2004 r.

- w dniu 9 grudnia 2008 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżonymi A. C. (1) i B. K. (1) oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili firmę (...) sp. z o.o. w Ł. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 51.240 zł w postaci dwóch kompresorów śrubowych marki W. (...) wraz z oprzyrządowaniem, poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za zakupiony zgodnie z fakturą VAT nr (...) towar, przy czym M. S. (1) czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem łącznym z dnia 19 kwietnia 2002 r. Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. II K 138/02 obejmującym skazanie między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 12 grudnia 2001 r. sygn. II K 556/01 za przestępstwo z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., którą odbywał w okresie od 8 sierpnia 2004 r. do 19 maja 2006 r. z zaliczeniem na poczet kary okresów od 22 marca 1998 r. do 24 marca 1998 r., od 2 czerwca 1998 r. do 29 marca 1999 r. oraz od 11 grudnia 2000 r. do 19 lipca 2004 r., co stanowi ciąg przestępstw z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k. i za to na podstawie art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, oraz w oparciu o art. 33 §1,2 i 3 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

VII. uznał oskarżonego **M. S. (1)** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt VII aktu oskarżenia czynu, stanowiącego przestępstwo z art. 284 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. i za to na podstawie art. 284 §2 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności, oraz w oparciu o art. 33 §1,2 i 3 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

VIII. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 §1 i 2 k.k. wymierzone oskarżonemu **M. S. (1)** w pkt V, VI i VII wyroku kary pozbawienia wolności oraz grzywny połączył i jako karę łączną wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 200 (dwieście) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

IX. w ramach czynów zarzucanych oskarżonemu **A. C. (1)** w pkt II, IV, V, VIII i X aktu oskarżenia, uznał go za winnego tego, że działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu w okresie od 13.10.2008r. do 5.12.2008r. wspólnie i w porozumieniu z oskarżonymi B. K. (1) i M. S. (1) oraz innymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej działając z góry powziętym zamiarem doprowadził

pokrzywdzonych K. - (...) sp.j. w P., (...) Stację Paliw w K., Miejskie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w K., TA-KA T. K. w (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za zakupiony towar, w ten sposób, **że:**

- w okresie od 13 października 2008 r. do 14 października 2008 r. w P., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1) i B. K. (1) oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili firmę (...) sp.j. w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci paliwa płynnego o łącznej wartości 39.118,10 zł, poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za pobrane paliwo płynne zgodnie z fakturą VAT nr (...) oraz fakturą VAT nr (...),

- w okresie od 19 listopada 2008 r. do 20 listopada 2008 r. w K., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1) i B. K. (1) oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili firmę (...) Stację Paliw w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci paliwa płynnego o łącznej wartości 11.423,30 zł, poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za pobrane paliwo płynne zgodnie z fakturą VAT nr (...), fakturą VAT nr (...) oraz fakturą VAT nr (...),

- w okresie od 20 listopada 2008 r. do 2 grudnia 2008 r. w K., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z M. S. i B. K. (1) oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili Miejskie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci paliwa płynnego o łącznej wartości 130.172,68 zł, poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za pobrane paliwo płynne zgodnie z fakturą VAT nr (...) oraz fakturą VAT nr (...),

- w okresie od 23 października 2008 r. do 9 listopada 2008 r. w S., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z B. K. (1) oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził firmę (...) w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci produktów spożywczych o łącznej wartości 1.027,97 zł poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za zakupiony zgodnie z fakturami VAT nr (...) towar,

- w okresie od 14 października 2008r. do 24 października 2008r. w S. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci 3 sztuk telefonów komórkowych marki N. (...) oraz 1 sztuki telefonu marki S. (...) o łącznej wartości 11.996 zł poprzez wprowadzenie w błąd co do swojej tożsamości oraz zamiaru wywiązania się z zawartych w imieniu firmy (...) sp. z o. o, w S. umów na świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), nr (...), nr (...) oraz nr (...), co stanowi ciąg przestępstw z art 286 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k. i za to na podstawie art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, oraz w oparciu o art. 33 §1, 2 i 3 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 200 (dwieście) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

X. w ramach czynów zarzucanych oskarżonemu **A. C. (1)** w pkt III i VI. aktu oskarżenia uznał go za winnego tego, że działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu w okresie od 17.10.2008r. do 9.12.2008r. wspólnie i w porozumieniu z oskarżonymi B. K. (1) i M. S. (1) oraz innymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził pokrzywdzonych (...) .H.U. (...) w (...) sp. z o.o. w Ł., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za zakupiony towar, w ten sposób, **że:**

- w okresie od 17 października 2008 r. do 23 października 2008 r. w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z B. K. (1) i M. S. (1) oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili firmę (...) .H.U. (...) J. H. (1) w Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

o wartości 9.328,03 zł w postaci narzędzi lakierniczych - 9 sztuk pistoletów lakierniczych, 6 sztuk reduktorów do pistoletów lakierniczych oraz 9 sztuk filtrów do pistoletów lakierniczych, poprzez wprowadzenie w błąd, co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za zakupiony zgodnie z fakturą VAT nr (...) towar,

- w dniu 9 grudnia 2008 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z B. K. (1) i M. S. (1) oraz z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili firmę (...) sp. z o.o. w Ł. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 51.240 zł w postaci dwóch kompresorów śrubowych marki W. (...) wraz z oprzyrządowaniem, poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) sp. z o.o. w S. oraz zamiaru zapłaty za zakupiony zgodnie z fakturą VAT nr (...) towar, co stanowi ciąg przestępstw z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k. i za to na podstawie art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, oraz w oparciu o art. 33 §1, 2 i 3 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

XI. uznał oskarżonego **A. C. (1)** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt VII aktu oskarżenia czynu, stanowiącego przestępstwo z art. 284 §2 k.k. i za to na podstawie art. 284 §2 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, oraz w oparciu o art. 33§1,2 i 3 kk wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

XII. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 §1 i 2 k.k. wymierzone oskarżonemu **A. C. (1)** w pkt IX, X i XI wyroku kary pozbawienia wolności oraz grzywny połączył i jako karę łączną wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 280 (dwieście osiemdziesiąt) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

XIII. na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet wymierzonej oskarżonemu **A. C. (1)** kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył mu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 03.11.2011r. do 19.12.2011r., zaś **M. S. (1)** na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zalicza mu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 30.12.2009r. do 18.03.2010r.

XIV. na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwolnił oskarżonych **A. C. (1)**, **M. S. (1)** i **B. K. (1)** od kosztów sądowych w całości;

XV. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. **A. F.** kwotę 2.022,12 zł. (dwa tysiące dwadzieścia dwa złote 12/100) tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną z urzędu oskarżonemu **A. C. (1)** oraz na rzecz adw. **P. D.** kwotę 1.756,44 zł. (tysiąc siedemset pięćdziesiąt sześć złotych 44/100) tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną z urzędu oskarżonemu **M. S. (1)**.

Apelacje od powyższego wyroku wnieśli prokurator, obrońca oskarżonego **B. K. (1)**, oskarżony **B. K. (1)** oraz obrońca oskarżonego **M. S. (1)**.

Prokurator powołując się na przepisy art. 438 pkt 4 kpk wyrokowi zarzucił:

rażącą niewspółmierność kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonych **M. S. (1)**, **B. K. (1)** i **A. C. (2)**, wynikającą z rażącej niewspółmierności kar jednostkowych wymierzonych za czyny z art. 286 § 1 kk., i art. 284 § 2 kk., będące składową przyjętych przez Sąd Rejonowy w Kielcach ciągów przestępstw wynikającą z niedostatecznego uwzględnienia okoliczności przemawiających na niekorzyść w/w oskarżonych, tj. faktu uprzedniej karalności oskarżonych, dopuszczenie się zarzucanych im przestępstw w warunkach powrotu do przestępstwa odnośnie **M. S. (1)** i **B. K. (1)**, umyślnego charakteru czynów, motywacji i pobudek działania oskarżonych, wysokości szkody, działania w warunkach realizacji z góry powziętego zamiaru, i w warunkach realizacji przyjętego uprzednio porozumienia i podziału ról, znacznego stopnia społecznej szkodliwości zarzucanych czynów w tym dobra naruszonego przestępstwem, przez co orzeczona w stosunku do **M. S. (1)**, **B. K. (1)**, **A. C. (2)**, kara nie uwzględnia dostatecznie stopnia społecznej szkodliwości oraz nie zrealizuje stawianych jej celów zapobiegawczych i wychowawczych, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonych , a także celów w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, a nadto rażąca niewspółmierność wymierzonych oskarżonym kar łącznych i jednostkowych

grzywny za przypisane im przestępstwa wynikająca z orzeczenia wobec nich obok kar pozbawienia wolności kar grzywny w zbyt niskim rozmiarze poprzez ustalenie wysokości jednej stawki dziennej grzywny w kwocie 10 złotych, podczas gdy stosunki majątkowe oskarżonych, a przede wszystkim ich możliwości zarobkowe przemawiają za ustaleniem ich wysokości w kwocie wyższej.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 437 § 2 kpk wnosił o:

zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie **wobec oskarżonego M. S. (1) kary:** za czyn z punktu I aktu oskarżenia 1 rok pozbawienia wolności, karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, za czyn z punktu II - 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, za czyn z punktu III - 1 rok pozbawienia wolności, karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, za czyn z punktu IV - 1 rok pozbawienia wolności, karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, za czyn z punktu V- 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności, karę grzywny w wymiarze 400 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, za czyn z punktu VI- 1 rok pozbawienia wolności, karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, za czyn z punktu VII - 1 rok pozbawienia wolności karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, za czyn z punktu IX - karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, karę łączną 7 lat pozbawienia wolności, karę grzywny w wymiarze 600 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, **wobec oskarżonego B. K. (1)** z punktu I aktu oskarżenia 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności, karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, za czyn z punktu II - 2 lata pozbawienia wolności karę grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, za czyn z punktu III - 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności, karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, za czyn z punktu IV - 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności , karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, za czyn z punktu V - 3 lata pozbawienia wolności, karę grzywny w wymiarze 500 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, za czyn z punktu VI - 2 lata pozbawienia wolności, karę grzywny w wymiarze 400 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, za czyn z punktu VII - 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, za czyn z punktu VIII - 8 miesięcy pozbawienia wolności, karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, karę łączną 10 lat pozbawienia wolności, karę grzywny w wymiarze 810 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, **w stosunku do A. C. (1)** za czyn z punktu II aktu oskarżenia 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności, karę grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, za czyn z punktu III - 1 rok pozbawienia wolności karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, za czyn z punktu IV - 1 rok pozbawienia wolności, karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, za czyn z punktu V - 2 lata pozbawienia wolności, karę grzywny w wymiarze 500 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, za czyn z punktu VI - 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności, karę grzywny w wymiarze 400 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, za czyn z punktu VII - 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności, karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, za czyn z punktu VIII - 8 miesięcy pozbawienia wolności karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, za czyn z punktu X karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych, karę łączną 7 lat pozbawienia wolności, karę grzywny w wymiarze 810 stawek dziennych przy przyjęciu każdej z nich na kwotę 20 złotych.

Obrońca oskarżonego B. K. (1) zarzucił wyrokowi:

1/. w odniesieniu do czynów przypisanych w punktach III, VI, VII i VIII wyroku, na podstawie art. 438 pkt 3 kpk, obrazę przepisów postępowania, tj. art. 7 kpk przez dowolną ocenę zeznań pokrzywdzonych, świadków B. S., J. H. (1),

S. D. oraz M. S. (1) i A. C. (1), co mogło mieć wpływ na treść wyroku przez poczynienie błędnych ustaleń faktycznych co do sprawstwa oskarżonego, pomimo poważnych wątpliwości w tym względzie;

2/. odnośnie do czynów przypisanych w punktach I, II, IV i V wyroku, na podstawie art. 438 pkt 4, rażąco niewspółmierność kary w postaci poszczególnych kar, tj. kary 4 lat pozbawienia wolności i kary grzywny 400 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 10 złotych, kary 2 lat pozbawienia wolności i kary grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 10 złotych, kary 1 roku pozbawienia wolności i kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 10 złotych, a także kary łącznej 5 lat pozbawienia wolności oraz kary łącznej grzywny w wymiarze 500 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 10 złotych, wynikającą z zastosowania zasad zbliżonych do zasady kumulacji poszczególnych kar, tj. rażąco wygórowanych poszczególnych kar i rażąco wygórowanej kary łącznej w odniesieniu do znikomej roli, jaką B. K. (1) odgrywał w przypisanych mu czynach.

Wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku:

1/. odnośnie do czynów przypisanych w punktach III, VI, VII i VIII wyroku przez

uniewinnienie oskarżonego od ich dokonania;

2/. odnośnie do czynów przypisanych w punktach I, II, IV i V wyroku przez wymierzenie

stosownych, znacznie łagodniejszych poszczególnych kar oraz w oparciu o to

wymierzenie stosownej znacznie łagodniejszej kary łącznej adekwatnej do znikomej roli,

jaką odegrał B. K. (1) w czynie przestępnym;

3/. ewentualnie poprzez uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego

rozpoznania.

Oskarżony B. K. (1) zaskarżył wyrok w całości zarzucając:

- rażące naruszenie art. 424 § 1 i § 2kpk, art. 410 kpk, art. 7 kpk i art. 5 § 2 kpk.

Obrońca oskarżonego M. S. (1) powołując się na przepisy art.427 k.p.k. i art. 438 pkt 1 i 4 k.p.k. powyższemu wyrokowi zarzucił:

1/. naruszenie prawa materialnego art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. poprzez jego zastosowanie co do czynów zarzucanych oskarżonemu M. S. (1) w pkt III, V i VI aktu oskarżenia poprzez uznanie, że oskarżony wspólnie i w porozumieniu z A. C. (1) oraz B. K. (1) oraz innymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej działając z góry powziętym zamiarem doprowadził pokrzywdzonych (...) . H. U. (...) w Z., Miejskie Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w K. oraz (...) Sp. z o.o. do niekorzystanego rozporządzenia mieniem, poprzez wprowadzenie w błąd co do kondycji finansowej firmy (...) Sp. z o.o. w S., w sytuacji gdy w zakresie działania na szkodę w/w pokrzywdzonych, oskarżony zdając sobie sprawę z tego, że jego dane osobowe, w tym kserokopie dowodu osobistego mogą być wykorzystane przez pozostałych współsprawców do nawiązywania kontaktów handlowych i popełniania różnego rodzaju przestępstw majątkowych, godził się z takim działaniem, jego zachowanie powinno zostać zakwalifikowane jako przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. gdyż swoim zachowaniem ułatwił pozostałym sprawcom popełnianie tych przestępstw, natomiast nie działał z zamiarem bezpośrednim kierunkowym, które stanowi jedno ze znamion przestępstwa oszustwa;

2/. naruszenie prawa materialnego art. 58 § 2 k.k. polegające na jego niezastosowaniu i wymierzeniu oskarżonemu M. S. (1) kar jednostkowych grzywny oraz kary łącznej grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, w sytuacji gdy sytuacja finansowa oskarżonego, w szczególności

brak stałego zatrudnienia, jego niewielkie kwalifikacje zawodowe, brak oszczędności oraz majątku, świadczy o tym, że oskarżony grzywny nie uiszczy i nie będzie można jej ściągnąć w drodze egzekucji;

3/. rażącej niewspółmierności orzeczonych wobec oskarżonego M. S. (1)

jednostkowych kar pozbawienia wolności oraz łącznej kary pozbawienia wolności

w wymiarze 4 lat, w sytuacji przyznania się oskarżonego do większości z zarzucanych

mu czynów, współdziałania z organami ścigania w zakresie ujawnienia szczegółowych

okoliczności związanych z przestępczym procederem prowadzonym pod szyldem

firmy (...) Sp. z o.o. w S., wyrażenia skruchy, niewielkiej, a w zasadzie

całkowicie „nominalnej” roli oskarżonego w przestępczym procederze.

Podnosząc powyższe zarzuty, w oparciu o przepis art. 437 § 2 kpk wnosił

o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd

I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Żadna z wniesionych apelacji za wyjątkiem częściowo apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego M. S. (1) nie zasługiwała na uwzględnienie.

Na wstępie odnosząc się do apelacji obrońcy oskarżonego B. K. (1) oraz samego oskarżonego, należy stwierdzić, że podobieństwo zawartych w nich zarzutów przemawia za tym, aby omówić je łącznie, a nie każdą z osobna. Nie mam, bowiem potrzeby powtarzania tej samej argumentacji, która dotyczyć będzie w zasadzie tych samych lub podobnych kwestii poruszonych w obu tych apelacjach. Obrońca zarzucił Sądowi dokonanie błędnej oceny dowodów w odniesieniu do przypisania na ich postawie oskarżonemu B. K. czynów: z pkt VII akt oskarżenia polegającego na przywłaszczeniu samochodu F. (...), oszustwa dokonanego na szkodę firmy (...) w Z. i wyłudzenia narzędzi lakierniczych (czyn z pkt III a/o), oszustwa dokonanego na szkodę (...) sp. z o.o. w Ł. i wyłudzenia dwóch kompresorów (czyn z pkt VI a/o) oraz z oszustwa dokonanego na szkodę firmy (...) i wyłudzenia posiłków (czyn z pkt VIII a/o). Uzasadnienie apelacji jednoznacznie wskazuje na to, że obrońcy nie chodziło o czyny przypisane, tak jak wynikało to z części wstępnej apelacji, lecz o czyny zarzucane.

Zdaniem obrońcy co do przytoczonych wyżej zdarzeń Sąd naruszył przepisy postępowania, a konkretnie art. 7 kpk i błędnie przyjął, że oskarżony B. K. obejmował swoją wolą i świadomością działanie wspólne wykonywane zgodnie z uprzednio uwzględnionych podziałem ról pomiędzy uczestników każdego przestępstwa (str. 8 apelacji). Jednocześnie obrońca kwestionując poczynione przez Sąd I instancji ustalenia w zakresie tychże czynów, przytacza jeden argument przemawiający, za błędną oceną dowodów, a mianowicie brak świadomości B. K. co do tego, że podejmując określone działania w (...) Spółki (...) dopuszczał się w ten sposób czynów przestępczych. Tego rodzaju argument ma charakter jak się wydaje uniwersalny. W odniesieniu do argumentacji dotyczącej niektórych z wymienionych czynów obrońca akcentuje z kolei brak jakichkolwiek działań ze strony B. K., które mogłyby wskazywać na jego sprawstwo. Tak jest jeśli chodzi o wyłudzenie kompresorów, gdzie wszystkie dokumenty miał podpisać M. S. i on też miał prowadzić wszelkie uzgodnienia z pokrzywdzona Spółką, jak też w przypadku przywłaszczonego samochodu. W tym przypadku B. K. zdaniem obrońcy również nie podejmował żadnych działań, które mogłyby świadczyć, że miałyby one charakter przestępczy i wskazywać na jego sprawstwo.

Wszystkie te zarzuty na uwzględnienie nie zasługiwały. Sąd I instancji wbrew wywodom apelacji poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne i słusznie uznał, że oskarżony B. K. dopuścił się wymienionych przestępstw wskazanych w apelacji.

Na wstępie przed przystąpieniem do szczegółowego omawiania oceny dowodów dotyczących poszczególnych czynów należy podkreślić, że punktem wyjścia dla całej konstrukcji zarzutów apelacji było nieprawdziwe założenie, jakoby to M. S. kierował Spółką, a B. K. był tylko pracownikiem przez niego zatrudnionym wykonującym jedynie polecenia M. S. – jako przełożonego – prezesa spółki. To założenie, które koresponduje z treścią wyjaśnień B. K. i przyjętą przez niego linią obrony jest złożeniem fałszywym, negatywnie ocenionym przez Sąd I instancji. W tym zakresie Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom B. K. i w oparciu o wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego uznał, że jego twierdzenia, że to M. S. kierował Spółką i podejmował samodzielnie wszystkie decyzje są niezgodne z prawdą. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku zawarta jest szczegółowa ocena poświęcona tej kwestii oraz argumenty, które miały przemawiać za słusnością stanowiska Sądu I instancji. obrońca w apelacji nie przedstawia natomiast żadnych argumentów, których celem byłoby podważenie słusności ustaleń Sądu w tym zakresie. Ogranicza się w zasadzie do polemiki skoro – kwestionując sprawstwo oskarżonego, powołuje się na jego brak świadomości przestępczego charakteru poszczególnych działań, a to dlatego, że miał je wykonywać jedynie na polecenie prezesa spółki, będąc tylko jej pracownikiem. Do tego, aby podniesione zarzuty mogły w ogóle odnieść jakikolwiek pozytywny rezultat patrząc z perspektywy obrońcy – jako autora apelacji, to w pierwszej kolejności należałoby zakwestionować prawidłowość ustaleń Sądu, z których wynika, że to nie M. S. kierował Spółką i podejmował decyzje, a czynił to B. K. i nieustalona dotychczas trzecia osoba o imieniu A.. N. tych ustaleń, nawet niepodjęcie próby walki na argumenty, a jedynie ograniczenie się do polemiki z tymi ustaleniami i oceną Sądu niewątpliwie musiało rzutować na sam zarzut błędnej oceny dowodów. Jeśli bowiem M. S. był prezesem tylko formalnie – „na papierze”, a spółką kierował kto inny, w tym B. K. i z założenia spółka nie miała prowadzić uczciwej działalności tylko dokonywać przestępstw polegających na zawieraniu oszukańczych transakcji, to w tej sytuacji raczej trudno jest twierdzić, że oskarżony B. K. przestępstw nie popełnił, bo nie miał świadomości, że jego działania mają charakter przestępczy.

Dla prawidłowej oceny postępowania oskarżonego istotne znaczenie miało właśnie to, jaki charakter miała stworzona spółka, i co było jej rzeczywistym celem. Sąd Rejonowy prawidłowo postąpił – zaczynając właśnie od wyjaśnienia tej kwestii. To stanowiło bowiem punkt wyjścia dla oceny postępowania nie tylko oskarżonego B. K., ale także i A. C. i M. S. – a więc osób z tą spółką związanych. Mimo iż obrońca de facto nie kwestionuje ustaleń Sądu, o których mowa, a jedynie z nimi polemizuje, to jednak poświęcenie szerszej uwagi tej kwestii wymusza sama apelacja B. K.. W jego ocenie te ustalenia Sądu są błędne i Sąd nieprawidłowo postąpił dzieląc wyjaśnienia M. S., w których określił on swoją rolę i pozycję w spółce. Posłużył się przy tym argumentem swego młodego wieku, co w jego przekonaniu powinno uzmysłwić Sądowi, że to nie on, lecz właśnie M. S. – osoba znacznie od niego starsza kierował spółką, zaś on z racji tej, że miał 23 lata i nie miał doświadczenia w kierowaniu Spółką i prowadzeniu działalności gospodarczej, nie mógł mieć dominującej pozycji, na którą wskazał M. S.. Ponadto podniósł, że to nie on negocjował warunki umów na pobieranie paliwa ze stacji i nie on umowy te podpisywał w tym również nie on podpisał umowę najmu. Twierdził, że on wykonywał jedynie prace zleczone przez M. S. i został przez niego wykorzystany jako człowiek młody, pozostający dotychczas bez pracy. Te argumenty nie mogły zyskać akceptacji Sądu Okręgowego. Jeśli chodzi o argument młodego wieku, który miał przemawiać za wiarygodnością wersji B. K. to trzeba zwrócić uwagę na to, że przecież nie chodziło tu o prowadzenie Spółki, sensu stricto i umiejętność zarządzania nią, w szerokim znaczeniu rozumienia tego słowa. Spółka (...) nie prowadziła przecież działalności gospodarczej takiej jak normalnie funkcjonujący podmiot gospodarczy. Oczywiście jest, że gdyby taką działalność spółka prowadziła to wówczas osoba nią zarządzająca musiałaby posiadać stosowną wiedzę, bez której kierowanie spółką i zarządzanie nią byłoby niemożliwe. W sprawie mamy do czynienia z sytuacją zupełnie inną. Chodziło bowiem o dokonywanie oszustw pod pozorem legalnie funkcjonującej Spółki, a do tego, aby móc dokonywać takowych przestępstw nie było wymagane posiadanie takiej wiedzy, która jest potrzebna do tego, aby móc kierować i zarządzać spółką, która prowadzi normalną działalność gospodarczą. Oskarżony do tego, aby popełnić przypisane mu przestępstwa nie musiał posiadać takowej wiedzy. Do tego, aby wyłudzić towar taka wiedza nie była w ogóle wymagana. Ponadto słusznie Sąd I instancji zwrócił uwagę na to, że faktyczna rola B. K. nie wynika wyłącznie z samych wyjaśnień M. S.. Wystarczy odwołać się do zeznań np. świadka W. k. 2171, z których jednoznacznie wynika, że to nie M. S. lecz właśnie B. K. podjął inicjatywę nawiązania

rzekomej współpracy na pobieranie paliwa z MPK. Sam do niego przyszedł i wypytywał o niezbędne dokumenty. Na drugi dzień przyszedł z M. S., który praktycznie nic się nie odzywał, a jego rola ograniczała się tylko do podpisania stosownych dokumentów, jako, że formalnie był on prezesem spółki i z tego powodu nie B. K., lecz właśnie on musiał je podpisać. Podobnie rzecz się ma jeśli chodzi o zeznania A. B. k. 101. Wynikało z nich, że w czasie zawarcia umowy telefonicznie skontaktował się z nią mężczyzna, który przedstawił się jako J. G. (1) i oświadczył, że jest kierownikiem w firmie (...). Tym nazwiskiem posługiwał się właśnie B. K.. Podobna sytuacja wynika z zeznań świadka J. W. (k. 422 – 423), który stwierdził, że B. K. proponował składanie zamówień i współpracę na dostarczanie posiłków. Idąc dalej, warto w tym miejscu przytoczyć zeznania N. D. k. 1533, z których wynikało, że M. S. jedynie pokazywał dokumenty firmy, a G. – czyli B. K. podejmował decyzje o elektronarzędziach. Stwierdził również, że S. mało co się odzywał. Później wyłącznie z G. kontaktował się telefonicznie (k. 2294) i z nim rozmawiał w sprawie zwrotu narzędzi. Fakty wynikające zeznań wymienionych świadków dotyczące okoliczności zachowania się B. K. i M. S., korespondują z wyjaśnieniami tego drugiego. Nie przystają natomiast do wersji B. K. lansowanej zarówno przed Sądem I instancji, jak i w apelacji jego obrońcy. Kapitalne znaczenie dla określenia właściwej pozycji obu oskarżonych miał fakt posługiwania się przez B. K. danymi personalnymi innej osoby – J. G. (1), który nota bene nie był mu osobą nieznaną. Ta sama sytuacja dotyczy również i A. C.. Logicznym jest, że w sytuacji gdyby B. K. faktycznie był (...). S. i wykonywał określone czynności na jego polecenie, nie mając rozeznania co do ich rzeczywistego znaczenia to nie musiałby się uciekać do tego, aby posługiwać się cudzymi danymi personalnymi. Krótko mówiąc nie byłoby potrzeby do tego, aby podszywać się za inną osobę. Ten fakt ma jednoznaczną wymowę, a jako że trudno jest nadać mu odmienne znaczenie od tego, jakie rzeczywistość ma i obrońca i oskarżony skrzętnie pomijają go w swych apelacjach. Trafnie Sąd I instancji obala wyjaśnienia oskarżonego B. K., w których starał się w sposób niefortunny wybrnąć z zaistniałej sytuacji (k. 38 uzasadnienia). Oczywistym jest, że dane J. G. (1), którymi B. K. się posługiwał nie mogły zostać mu wskazane przez M. S. w sytuacji, gdy J. G. był znajomym B. K., co potwierdził on w swoich zeznaniach. Twierdzenia B. K., że podpisywał się na dokumentach nazwiskiem G. na polecenie M. S., gdyż tak miał nazywać się pracownik firmy upoważniony do podpisywania dokumentów są więc w oczywisty sposób nieprawdziwe i świadczą o tym, że B. K. w ten sposób chciał uniknąć ewentualnej odpowiedzialności karnej oraz o tym, że miał pełną świadomość znaczenia swoich działań w (...) Spółce (...). Trafnie Sąd I instancji zauważa, że nie było żadnego ogłoszenia w prasie, a konkretnie w gazecie (...), na które rzekomo miał natknąć się B. K. i dzięki któremu miał znaleźć pracę w Spółce (...). Te wyjaśnienia oskarżonego zostały zweryfikowane i wobec treści odpowiedzi udzielonej przez redakcję gazety (k. 343 t. III) Sąd prawidłowo postąpił nie dając im wiary. Negatywna odpowiedź, z której wynika, że nie było żadnego ogłoszenia z propozycją pracy w Spółce (...) ma ważne znaczenie, bowiem w sposób czytelny i jednoznaczny demaskuje nieprawdziwość twierdzeń B. K. dotyczących tego, w jakich okolicznościach podjął pracę w Spółce (...). Ten fakt obie apelacje również pomijają, przez co nabierają one cech polemiki z ustaleniami dotyczącymi roli i pozycji oskarżonych w Spółce. Sąd I instancji w swym uzasadnieniu zawarł jeszcze dodatkowe argumenty, których nie ma potrzeby ponownie przytaczać skoro apelacje de facto w ogóle nie odnoszą się do nich.

Ustalenia Sądu I instancji co do roli, jaką odgrywali B. K. i M. S. w przestępczym procederze są jak najbardziej prawidłowe. Ocena poszczególnych okoliczności wynikających z konkretnych dowodów, które umożliwiły Sądowi dokonanie tych ustaleń jest oceną, która odpowiada zasadom prawidłowego rozumowania oraz zasadom doświadczenia życiowego. Logicznym jest, że gdyby to faktycznie nie B. K. lecz M. S. było organizatorem przestępczego przedsięwzięcia i faktycznie dokonał rzeczywistego zakupu spółki zakładając, że w ten sposób będzie dokonywał szeregu oszustw to należałoby oczekiwać, że w celu uchronienia się od odpowiedzialności karnej raczej nie zostałby jej prezesem tylko starałby się pozostać osoba anonimową. Tymczasem postępowania M. S. nie świadczy o tym, aby wykazał się sprytem i przemyślanym działaniem skoro zdecydował się na podjęcie takich kroków, które w łatwy sposób demaskowały go jako sprawcę szeregu przestępstw, w których sam uczestniczył. Należy przy tym wyraźnie odróżnić sprawstwo M. S. od jego pozycji względem współsprawców w realizacji przestępnych przedsięwzięć. Sąd I instancji bezbłędnie ustalił, że rola M. S. była podrzędna. Wiedziony chęcią łatwego i szybkiego zysku zgodził się na to, aby stać się fikcyjnym prezesem spółki i podpisywać szereg dokumentów, w tym umów stanowiących element przestępnych działań planowanych i realizowanych przez pozostałych oskarżonych w ramach przyjętego wcześniej podziału ról. Faktom tym oskarżony B. K. stara się nadać odmienną interpretację po to, aby obrócić je na swoją korzyść. Taka jego postawa jest konsekwencją obmyślanego wcześniej planu działania, który opierał na

przerzuceniu ciężaru odpowiedzialności właśnie na M. S. jako prezesa Spółki, który podpisywał wszelkie niezbędne dokumenty i zawierał oszukańcze transakcje. Logika faktów dowodzi, że tego rodzaju sposób obrony jest kruchy i łatwy do rozszyfrowania – przy zastosowaniu obiektywnych kryteriów oceny dowodów określonych w treści art. 7 kpk. Argumentacja wskazana przez Sąd w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku jest jak najbardziej trafna i zasługuje na akceptację. Sąd Okręgowy nie miał żadnych wątpliwości, że nabycie Spółki przez M. S., której nadano wszelkie cechy legalnie działającego podmiotu gospodarczego, uczynienie z M. S. osoby, która utrzymywała się ze świadczeń opieki społecznej, w dodatku uzależnionej od alkoholu, jej prezesem, miało na celu umożliwienie B. K. ewentualnej obrony przed poniesieniem odpowiedzialności karnej, a której konsekwentnie korzystał w trakcie postępowania starając się przerzucić całą odpowiedzialność właśnie na M. S., dlatego że to on podpisywał dokumenty niezbędne dla dokonywania poszczególnych transakcji. Podobnie czyni również obrońca, co można wywnioskować z uzasadnienia apelacji. Sam fakt, że to nie B. K. podpisywał dokumenty nie oznacza automatycznie tego, że nie może ponosić on odpowiedzialności karnej. Sąd I instancji skutecznie podważył zasadność takiej linii obrony, zaś obie apelacje nie dostarczają argumentów, dzięki którym stanowisko Sądu I instancji należałoby uznać za błędne. Nie ma żadnych racjonalnych argumentów oprócz twierdzeń samego B. K., które przemawiałyby za przyjęciem, że w Spółce był jedynie pracownikiem niższego szczebla wykonującym jedynie polecenia, których zasadności i legalności nie kwestionował. Obrońca formułując poszczególne zarzuty odnośnie przyjęcia sprawstwa B. K., co do czynów wskazanych w apelacji opierał się na nieprawdziwych założeniach, które w sposób prawidłowy zostały zdyskredytowane przez Sąd I instancji. Ponadto eliminuje tło, którego nie można było pominąć przy dokonywaniu tego rodzaju ustaleń. Tem tym było fikcyjne nabycie Spółki przez M. S., nadanie jej pozorów legalnie działającego podmiotu gospodarczego. Taki sposób postępowania Sąd prawidłowo ocenił uznając, że wskazywał on na to, że cel działania Spółki był niezgodny z prawem. Poszczególnych czynów, których popełnienie zostało przypisane oskarżonemu B. K., a także pozostałym oskarżonym nie można oderwać od przedmiotowego tła po to, aby uzyskać ich prawidłowy obraz. Obrońca, negując prawidłowość ustaleń Sądu w tym zakresie, stara się to czynić izolując każdy z czynów po to, aby uzyskać ich obraz w oderwaniu od faktów, które niekorzystnie dla linii obrony B. K. kształtują jego wizerunek. Takie podejście jest całkowicie nieuprawnione, gdyż w taki sposób uzyskać można jedynie niepełny obraz rzeczywistych poszczególnych zdarzeń przestępczych.

Nie można się zgodzić z taką argumentacją, wedle której skoro B. K. nie podpisywał dokumentów, a czynił to M. S., albo że podpisywał tylko niektóre już po zawarciu określonych transakcji, to znaczy, że jest to równoznaczne z brakiem dowodów jego winy. Jak już wspomniano, założenie jakiego dokonał obrońca, wedle którego B. K. był jedynie pracownikiem i wykonywał tylko polecenia M. S. jest założeniem nieprawdziwym. Skutecznie obala je stanowisko Sądu I instancji oparte na prawidłowej logicznej argumentacji. B. K. nie był tylko pracownikiem, lecz decydem, którego postępowanie miało na celu stworzenie pozorów tego, że to nie do niego należą wszelkie decyzje. On także osobiście sam realizował przestępcze przedsięwzięcia, gdyż nikogo innego nie zatrudniono i dlatego fakt osobistego jego zaangażowania w podejmowanie czynności wykonawczych nie może dziwić.

W świetle takiego spojrzenia obraz przypisanych mu przestępstw opartych o działanie wspólnej i w porozumieniu jest niewątpliwie odmienny od tego, który wynika z obu wniesionych apelacji. Podpisywanie dokumentów przez M. S., np. deklaracji wekslowej (k.12), weksła in blanco (k. 13), umowy z S. (...) z dnia 24.09.2008 r., umowy dot. wynajęcia F. (...), faktury pro forma wystawionej przez firmę (...) (k. 1382), itd wcale nie oznacza, że oszustw na szkodę tych podmiotów oskarżony M. S. dopuścił się pojeźny. Obrońca w swej argumentacji mającej na celu wykazanie, że B. K. nie popełnił przestępstwa na szkodę firmy (...) całkowicie pomija istotną okoliczność. Chodzi mianowicie o fakturę VAT o nr (...) (k. 1889) dotyczącą sprzedaży jednego z kompresorów świadkowi P. K. przez Spółkę (...) z 12.12.2008 r. Z opinii biegłego grafologa jednoznacznie wynika, że podpis na tej fakturze M. S. jako wystawcy faktury sfalszował B. K.. W tej sytuacji trudno jest przyjąć, że oskarżony nie wiedział nic o istnieniu kompresorów i w ogóle ich nie widział. Sfalszowanie podpisu M. S. na tej fakturze podważa wiarygodność B. K. oraz czyni niezasadną argumentację obrońcy zawartą w apelacji. Z kolei to, że pieniądze dla Spółki (...) stanowiące zaliczkę na zakup kompresorów pochodziły z konta M. S. również nie stanowi okoliczności nakazującej uwolnienie B. K. od odpowiedzialności za to przestępstwo. Z wyjaśnień M. S. wynikało bowiem, że pieniądze te nie były jego, a do banku został zawieszony. Odliczoną kwotę na zaliczkę miał mu przekazać A.. Był z nimi również A. C.. Do banku miał z nim wejść A. C. i

B. K., który przeliczył pieniądze. Twierdzenia obrońcy, jakoby M. S. do banku pojechał tylko z A. C., nie znajdują potwierdzenia w wyjaśnieniach M. S.. Nie ma żadnych okoliczności, które świadczyłyby o tym, że B. K. czynu tego nie popełnił. Sytuacja przedstawia się zgoła odmiennie. Sfałszowanie podpisu na fakturze wystawionej dla P. K. – dotyczącej sprzedaży mu jednego z kompresorów dowodzi, że nie jest prawdą, aby B. K. o istnieniu kompresorów w ogóle mógł nie wiedzieć. Skoro podpisał się na fakturze u S. to świadczy o tym, że uczestniczył w tym przestępczym przedsięwzięciu, polegającym na wyłudzeniu kompresorów i ich zbyciu. Prawidłowe są ustalenia Sądu I instancji dotyczące jego udziału w tym przestępstwie na zasadzie współsprawstwa.

Także niezasadne są twierdzenia obrońcy, z których wynika, że żadna okoliczność nie wskazuje na sprawstwo oskarżonego odnośnie wyłudzenia narzędzi lakierniczych.

Oskarżony M. S. zaprzeczył, aby to on osobiście kontaktował się telefonicznie z przedstawicielem firmy (...) i żeby cokolwiek było mu wiadome na temat urządzeń lakierniczych, których jak stwierdził nigdy nie widział. Uwzględniając jego podrzędną i niesamodzielną rolę stwierdzić trzeba, że do wyłudzenia tychże pistoletów lakierniczych M. S. nie był w ogóle potrzebny. Do zawarcia przestępczej transakcji w ogóle nie był konieczny jego udział i obecność skoro transakcja została przeprowadzona telefonicznie i on line na odległość za pośrednictwem portalu allegro. Towar został dostarczony do siedziby Spółki przesyłką, a B. K. osobiście pokwitował wezwanie do zapłaty, podpisując się imieniem i nazwiskiem J. G. (1).

Powyższe okoliczności pozwalają przyjąć udział B. K. w tym przestępstwie, które dokonano w ramach przyjętego podziału ról. Skoro podpisał wezwanie do zapłaty imieniem i nazwiskiem innej osoby to Sąd I instancji słusznie uznał, że ten fakt wskazuje na jego udział. Ta transakcja była jedną z wielu podobnych transakcji – dokonywanych w (...) Spółki (...), w której jak już zaznaczono B. K. nie był zwykłym pracownikiem, lecz nieformalnym decydem.

Brak jest logicznie uzasadnionych argumentów przemawiających za słusnością stanowiska wyrażonego w apelacji. Jeśli transakcja została dokonana przez spółkę, stworzoną z myślą o dokonywaniu przestępczych czynów, którą na zewnątrz miał reprezentować M. S., jeśli w spółce tej aktywnie uczestniczył B. K., który zajmował się realizacją przestępczych przedsięwzięć i był osobą której pozycja była dominująca, i jeśli oszustwo na szkodę firmy (...) nie było jedyną oszukańczą transakcją, polegającą na wyłudzeniu towaru, sposób działania podobny do pozostałych przestępstw, to wszystkie te okoliczności pozwalają wysnuć wniosek, że B. K. był współsprawcą tego czynu, a dodatkowo podpisanie przez niego wezwania do zapłaty na to wskazuje. Negowane swego udziału w przestępstwie przez B. K. i jego obrońcę stanowi wyraz przyjętej z góry linii obrony zakładającej przerzucenie ciężaru odpowiedzialności na M. S., z którego chciano uczynić osobę odpowiedzialną za wszystko co się stało, w ten sposób dążyć do uniknięcia lub zminimalizowanie odpowiedzialności karnej. Podobnie rzecz się ma jeśli chodzi o czyn polegający na przywłaszczeniu samochodu F. (...). To, że umowę najmu tego pojazdu podpisał M. S. nie dziwi, skoro formalnie był on prezesem i reprezentował Spółkę (...) na zewnątrz. Po to zresztą uczyniono go właścicielem spółki i prezesem, aby zawierał tego rodzaju umowy. Wynajęty przez M. S. samochód nie miał służyć jemu samemu tylko w zamierzeniu miał służyć do przewozu paliwa, które wyłudzano od pokrzywdzonych firm. Pomysł i decyzja dotycząca wynajęcia tego samochodu nie należały do M. S., lecz właśnie do B. K. i A. C..

Do tego, aby samochód mógł być wykorzystany do działalności przestępczej, udział M. S. był niezbędny bo tylko on mógł podpisać umowę i tylko dzięki niemu można było stworzyć pozory tego, że samochód miał być wykorzystywany do prowadzenia działalności gospodarczej, a nie przestępczej. Dlatego argument obrońcy, jakoby to S. podpisał umowę, okazał swój dowód osobisty i przekazał stosowną kwotę pieniędzy nie przemawia za uwolnieniem B. K. od poniesienia odpowiedzialności karnej za przywłaszczenie tego samochodu. Tego rodzaju czynności M. S. związane z tym pojazdem stanowiły element uzgodnionego wcześniej planu działania, a więc składają się one na tzw. modus operandi i nic ponadto. Pojazd ten użytkował cały czas B. K., gdyż jeździł nim po paliwo, które wyłudzał od MPK w K.. Doskonale był zorientowany odnośnie umowy wynajmu, będąc obecny przy jej podpisywaniu. Sam osobiście podpisał protokół przekazania samochodu. To, że następnie starano się uzyskać aneks do umowy, aby w ten sposób wydłużyć okres na jaki samochód wynajęto było tylko grą na zwłokę i stanowiło element zwodzenia pokrzywdzonej firmy. Warunkiem podpisania aneksu było bowiem uiszczenie stosownej kwoty pieniędzy, a ta nie została wpłacona.

To zdradza, czemu tak naprawdę miało służyć uzyskanie takiego aneksu. Podpisanie aneksu bez dokonania wpłaty stanowiło jedynie grę pozorów. Myli się obrońca twierdząc, że B. K. na podstawie podpisanego aneksu i poleceń M. S. sądził, że z samochodu ma korzystać. Tego rodzaju stwierdzenie stanowi konsekwencję zamiany ról M. S. i B. K. i wyznaczenie każdemu z nich innej pozycji od tej, którą w rzeczywistości miał. Odwrócenie tych ról i wprowadzenie każdego z oskarżonych na właściwą pozycję prowadzi do wniosku, że to nie M. S. decydował o tym samochodzie. Jego rola ograniczała się wyłącznie do podpisania umowy i aneksu. Mimo, iż wiedział do czego samochód ten miał być wykorzystany tak naprawdę mu na nim nie zależało. Nie miał nawet prawa jazdy. Protokół przekazania tego pojazdu podpisał B. K. imieniem i nazwiskiem J. G.. Potwierdza to opinia grafologa (k. 1890). Nieprawdziwe są więc te wyjaśnienia B. K., w których zaprzeczał, aby był przy przekazaniu pojazdu (k. 2328). On też osobiście załatwił wymaganą kaucję. Wynika to wprost z zeznań S. D. (k. 2326), który dodatkowo potwierdził jego obecność przy przekazaniu samochodu. B. K. starał się faktom tym zaprzeczać, mając świadomość ich doniosłości dla postępowania i swej odpowiedzialności.

Jeśli uwzględnimy te okoliczności, które świadczą, że samochód cały czas użytkował B. K. i to jemu zależało na tym, aby go wynająć, a rola M. S. ograniczała się wyłącznie do podpisania umowy, to logicznym jest, że na przywłaszczeniu samochodu nie zależało M. S. i prawdą jest to co mówił, że nie wiedział co się z tym samochodem stało. Trafne są ustalenia Sądu I instancji i ocena, wedle której B. K. dopuścił się przywłaszczenia samochodu. Jeśli nie zwrócił go zgodnie z umową właścicielowi po ustaniu najmu, albo nie przekazał S., aby ten to uczynił, tylko ukrył go na niezamieszkałej posesji – w O. (k. 1457) w taki sposób, aby nie był on widoczny, odklejono z niego wszystkie reklamy – z nazwą firmy (...) to świadczy to ewidentnie, że samochodu tego oskarżony w ogóle nie zamierzał zwrócić, tylko przywłaszczył go z zamiarem jego sprzedaży. Nie ma innego logicznego wytłumaczenia dla tych faktów, które obrońca pomija. Nie jest również zasadny zarzut błędnej oceny dowodów odnośnie przestępstwa popełnionego na szkodę firmy (...) z siedzibą w S.. W tym zakresie ustalenia Sądu stanowią konsekwencję prawidłowej oceny przeprowadzonych dowodów i dlatego należało uznać je za prawidłowe.

Z zeznań świadka J. W. ewidentnie i jednoznacznie wynikało, że nie kto inny tylko właśnie B. K. zgłosił się do siedziby firmy i złożył propozycję na dostawy posiłków okazując stosowne dokumenty świadczące o istnieniu spółki (...) tym samym wprowadzając w błąd co do zamiaru zapłaty. Żadna z wystawionych faktur nie została zapłacona, zaś na każdej z nich (k. 669 i nast.) odbiorca, którym w większości przypadków był A. C. – fałszował podpisy. W jednym przypadku odnośnie faktury (...) odebrał ją B. K. i podpisał się jako J. G. (1). B. K. nie taił przy tym, że sam osobiście w siedzibie firmy konsumował posiłki, które były dostarczane z firmy (...). Takie zachowanie oskarżonego ewidentnie wskazuje na jego udział w przestępstwie oraz na to, że to on był jego inicjatorem, skoro osobiście złożył przestępczą propozycję. Proponowana forma współpracy polegająca na odroczeniu płatności miała na celu uniknięcie płacenia za każdym razem po, to aby móc wyłudzać posiłki i ostatecznie w ogóle nie dokonać zapłaty za nie. Sposób postępowania jest w zasadzie identyczny jak w pozostałych przypadkach takowej współpracy, która w zamierzeniu miała z góry zaplanowany cel przestępczy, o czym ci którzy współpracę podejmowali nie wiedzieli, a dowiadywali się dopiero w późniejszym okresie, kiedy nie wpływały płatności. Na tle wszystkich okoliczności sprawy, nie ma powodu do tego, aby przypadek firmy (...) traktować w sposób odmienny, skoro mamy do czynienia z takim samym sposobem działania. Nic nie uzasadnia, aby przyjąć, że w tym konkretnym przypadku nie doszło do oszustwa i działaniom oskarżonego nie towarzyszył przestępczy zamiar jego dokonania. Argumentacja zawarta w apelacji jest całkowicie chybiona. To, że akurat posiłki odbierał A. C. nie dziwi, bowiem to właśnie on codziennie urzędował w siedzibie Spółki. Nie wiadomo też, czyje polecenia miał wykonywać oskarżony B. K., bo obrońca tego nie wyjaśnia. Ponadto jak już wcześniej wspomniano B. K. nie był pracownikiem niższego szczebla. W tym przypadku sam fakt udania się przez niego do siedziby firmy (...) i złożenie propozycji współpracy, okazanie dokumentów firmy (...) akurat temu wystarczająco przeczy. Z kolei przytaczane przez obrońcę wyjaśnienia oskarżonego, w których starał się negować swą świadomość przestępczego charakteru transakcji są ewidentnie nieprawdziwe. Z tego powodu także i w tym zakresie apelacja nie mogła zostać uwzględniona.

Sąd Rejonowy we wszystkich tych kwestionowanych przypadkach dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych. Wszystkie te wywody przedstawione wyżej są aktualne także w odniesieniu do apelacji oskarżonego B. K.. Nie ma

powodu, aby ponownie rozwinąć się nad kwestią pozycji M. S. i B. K. w spółce i roli, jaką każdy z nich pełnił. W tym miejscu zgodzić się trzeba z twierdzeniem, z którego wynika, że także i M. S. w niektórych swych wyjaśnieniach starał się umniejszyć swoją rolę, co nie ma jednak żadnego znaczenia dla zakresu odpowiedzialności B. K.. To, że był on świadomy przestępczego charakteru poszczególnych swoich działań to rzecz oczywista. Dał temu wyraz Sąd w zaskarżonym wyroku przypisując mu udział w przestępstwach w wyroku tym wymienionych. Nie zmienia to postaci rzeczy, że jego rola była znacznie mniejsza niż B. K. i że miał on być przysłowiowym kozłem ofiarnym i w tym znaczeniu, że miał on być tym na którego pozostali oskarżeni mieli przerzucić ciężar całej odpowiedzialności, aby w ten sposób bronić się przez zarzutami. Procesowa postawa M. S., która tak bulwersuje B. K. nijak nie umniejsza jego roli i nie wpływa na zakres i ciężar odpowiedzialności karnej. Z kolei nieustalenie przez Sąd i nie przesłuchanie osoby o imieniu A. nie należy traktować w kategoriach błędu. Sąd nie miał żadnych procesowych możliwości do tego, aby osobę tę zidentyfikować i przesłuchać. Oskarżony nie wskazuje w apelacji sposobu, w jaki Sąd mógłby osobę tę ustalić. Tego rodzaju zarzut mógłby być zasadny w sytuacji, gdyby takimi możliwościami Sąd dysponował, a mimo to osoby tej nie przesłuchał. Z taką sytuacją nie mamy jednak do czynienia w niniejszej sprawie. Podobnie rzecz się ma, jeśli chodzi o nieustalenie przez Sąd osób, którym zbyt zostały wyłudzone towary. Wbrew twierdzeniom oskarżonego nie można Sądowi zarzucić naruszenia art. 424 § 1 kpk. Uzasadnienie nie jest tego rodzaju, aby uniemożliwiało dokonanie kontroli odwoławczej. Tylko w takiej sytuacji mogłoby to skutkować uchynieniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania. Zawiera ono wszystkie elementy, które są wymagane. Uzasadnienie to nie ogranicza się wyłącznie do roli sprawozdawczej, lecz zawiera w swej treści ocenę dowodów i argumenty na jej poparcie, które są oparte na logice i zasadach doświadczenia życiowego.

Brak jest również podstaw do tego, aby przyjąć, że wymierzona oskarżonemu kara 5 lat pozbawienia wolności jest karą rążąco surową. Przy jej wymiarze Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w treści art. 53 kk. Uwzględnił okoliczności łagodzące i obciążające. Niewątpliwie działanie w warunkach recydywy – nie przemawia za złagodzeniem wyroku. Przyznanie się do winy, do tego, aby mogło być potraktowane jako okoliczność łagodząca musi być szczere, konsekwentne, niezmiennie. Jeśli ma ono charakter tylko formalny, w tym znaczeniu, że oskarżony do winy się przyznaje, ale w wyjaśnieniach kwestionuje swój udział w przestępstwach negując świadomość przestępczego charakteru swych działań to praktycznie nie ma o żadnego znaczenia dla wymiaru kary. Takie przyznanie nie może stanowić okoliczności łagodzącej. Wymierzenie oskarżonemu kary 5 lat pozbawienia wolności nie jest sprzeczne z celem resocjalizacji, wręcz odwrotnie, jest to pożądane w sytuacji, gdy oskarżony był już uprzednio karany.

Przechodząc do apelacji obrońcy oskarżonego M. S. należy stwierdzić, że tylko częściowo zasługiwała na uwzględnienie. Nie jest zasadny zarzut naruszenia przez Sąd I instancji prawa materialnego poprzez niezastosowanie przepisu art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk. Z argumentacją zawartą w apelacji na poparcie tego zarzutu nie można się zgodzić. Brak jest bowiem podstaw do przyjęcia, że rola oskarżonego ograniczyła się wyłącznie do roli pomocnika. On nie ułatwiał swoim zachowaniem innym osobom popełnienia przestępstw, lecz sam w nich uczestniczył, wedle przyjętego podziału ról. Kupno Spółki nawet w sytuacji, gdy była to czynność fikcyjna, objęcie roli prezesa, a następnie podejmowanie określonych działań, które miały na celu osiągnięcie korzyści majątkowej nie uzasadnia ograniczenia roli M. S. wyłącznie do pomocnika, jak uważa obrońca. Podejmując decyzje o tym, aby stać się nabywcą spółki i jej prezesem, wiedząc po co i czemu to ma służyć, a następnie podejmując już konkretne działania oskarżony mimo iż jego pozycja nie była dominującą przystał do roli współsprawcy, którego zadaniem miało być właśnie podpisywanie stosownych dokumentów i zawieranie umów, które miały nadawać podejmowanym działaniom cech legalności. Był ogniwem, a nie narzędziem. Oczywiście jest, że godził się na przestępczą działalność, ale także sam aktywnie w niej uczestniczył, przybierając funkcję prezesa spółki.

Mimo, iż apelacja co do zasady nie była trafna to jednak skutkować musiała po części zmianą zaskarżonego wyroku i uniewinnieniem oskarżonego od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie III aktu oskarżenia na szkodę (...) w Z.. Brak jest bowiem wystarczających dowodów winy M. S. w tym zakresie. Same wyjaśnienia oskarżonego również nie są wystarczające do tego, aby w oparciu o nie winę tę w sposób pewny można było ustalić. W przypadku tego przestępstwa, kontakt z jego ofiarą był wyłącznie telefoniczny. Oskarżony kategorycznie nie przyznał się do popełnienia tego czynu twierdząc, że nie miał z nim nic wspólnego (k. 1280 – 2289). Nie ma żadnych dokumentów

przez niego podpisanych, które mogłyby wskazywać, że także i w tym przypadku oskarżony w przestępstwie uczestniczył. Pismo z k. 1095 (kserokopia), będące prośbą o przedłużenie terminu do zapłaty do dnia 30 listopada jest wprawdzie podpisane jego imieniem i nazwiskiem, jednakże na tle innych dokumentów, które oskarżony podpisywał należy stwierdzić, że podpis ten nie jest podobny do jego oryginalnego podpisu. Okoliczność ta stanowi niewątpliwie wątpliwość, która uwzględniać można wyłącznie na jego korzyść. Z zeznań pokrzywdzonego J. H. (k.1087) wynika, że kontaktował się z nim telefonicznie prezes S., jednakże treść tych zeznań nie daje pewności co do tego, że faktycznie osobą tą, która z nim rozmawiała był sam M. S.. Oskarżony temu zaprzeczył. W tej sytuacji nie jest wykluczone, że rozmowę tę mógł przeprowadzić B. K. lub A. C., podając się za S.. Mogło tak być skoro udział S. w tej transakcji dokonywanej on line był niepotrzebny i nie było w związku z tym powodu do tego, aby wtajemniczać go w to przestępstwo. W sytuacji gdy to nie M. S. był inicjatorem zawierania tego rodzaju przedsięwzięć, a jego rola była inna, co już wcześniej wyjaśniono, to ten fakt rodzi kolejną wątpliwość, co do tego, czy to faktycznie M. S. był osobą, która rozmawiała z J. H. i proponowała mu wieloletnią współpracę. Wątpliwości te potęgują same zeznania J. H. złożone na rozprawie (k. 2298), z których wynika, że wykluczył to, aby rozmawiał wówczas z oskarżonym M. S..

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze powyższe wątpliwości, w myśl art. 5 § 2 należało tłumaczyć je wyłącznie na korzyść oskarżonego. Nie ma zatem jednoznacznych i pewnych dowodów wskazujących na udział oskarżonego M. S. w tym przestępstwie i samą jego świadomość tego, że zostało ono dokonane. Z tego powodu, w tej części zaskarżony wyrok należało zmienić i na zasadzie art. 437 § 2 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 kpk uniewinnić oskarżonego od jego popełnienia. Zmiana musiała znaleźć swe odzwierciedlenie w zakresie kary, na jaką M. S. został skazany. Nie można było jej pominąć. Konsekwencją tej zmiany było wymierzenie na nowo kary za czyn z pkt VI dokonany na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. (czyn z pkt VI a/o). Kara 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu tak samo jak i nowa kara łączna orzeczona w wymiarze 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Uwzględniono apelację obrońcy w zakresie zarzutu z pkt. 2 poprzez uchylenie orzeczenia o wykonanie kar grzywn. Uwzględniając sytuację materialną oskarżonego, jest oczywistym, że uzasadnione jest przekonanie, że oskarżony grzywny nie uiści. W tym stanie rzeczy Sąd nie powinien był orzekać wobec M. S. kar grzywny częściowych, jak i kary łącznej.

Odnośnie apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego A. C. stwierdzić trzeba, że jak już zaznaczono na wstępie także i ona na uwzględnienie nie zasługuje. Żaden z zawartych w niej zarzutów nie był zasadny. Obrońca, jak wynika z treści apelacji posługuje się w zasadzie takim samym założeniem jak obrońca oskarżonego B. K., a mianowicie, że oskarżony A. C. był tylko pracownikiem spółki i działał z polecenia prezesa Spółki oskarżonego M. S.. To nie jest prawdziwe założenie w świetle istniejących dowodów prawidłowo ocenionych przez Sąd I instancji. W zasadzie wywody uzasadnienia, które dotyczyły roli M. S. i B. K. są aktualne także w odniesieniu do A. C.. Sąd I instancji prawidłowo ustalił to, jaka była faktycznie rola M. S.. W tym miejscu nie ma potrzeby, aby ponownie do tego wracać. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I instancji odnośnie uznania wyjaśnień A. C. na których opiera się apelacja za niewiarygodne. Sąd I instancji wiele uwagi w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku poświęcił temu zagadnieniu dotyczącemu postępowania A. C., podpisywaniu się przez niego danymi innej osoby w dokumentach (G.), przebywaniu stale w siedzibie Spółki. Nie ma uzasadnionego powodu, do tego, aby w tym miejscu powtarzać to wszystko, co zawarte jest w tych motywach. Apelacja zresztą do tego nie z musza. Dlatego można poprzestać jedynie na stwierdzeniu, że wszystkie te wywody i cała ta ocena jest rzetelna, wnikliwa, oparta na logice i zasługuje na pełną akceptację Sądu II instancji. Apelacja nie dostarcza konkretnych argumentów, które mogłyby poważić ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd oraz dokonaną ocenę wyjaśnień A. C.. Obrońca stara się jedynie polemizować z tymi ustaleniami i tą oceną, a to zbyt mało do tego, aby można było przyznać rację jego twierdzeniom. Odnosząc się do apelacji w taki sposób ogólności jaki wynika z jej treści należy stwierdzić, że to na co wskazuje obrońca, że oskarżony A. C. nie negocjował z żadnym z pokrzywdzonych warunków handlowych transakcji, nie składał zapewnień co do kondycji finansowej spółki, nie oznacza że przypisanych mu przestępstw się nie dopuścił. Z istoty współsprawstwa wynika, że nie każdy z współsprawców przestępstwa musi sam osobiście wykonać czynności wykonawcze. Jeśli A. C. zgodnie z przyjętym podziałem ról miał przebywać w siedzibie spółki – i to wynikało z podziału ról, to jest rzeczą oczywistą, że ten fakt wystarczył do tego, aby na równi z B. K. traktować go jak sprawcę. Z resztą twierdziła, że nie składał zapewnień co do kondycji finansowej Spółki nie są trafne, bo jeśli uwzględnia się choćby zeznania A. B. (2) (k. 2291) to łatwo się

przekonać, że wynika z nich co innego, a mianowicie, że sam A. C. zapewniał ją, że na pewno zapłaci jej należność. Jeśli chodzi o przywłaszczenie samochodu, to sytuacja przedstawia się podobnie, jeśli chodzi o B. K.. To, że formalnie M. S. go wynajął bo, podpisał umowę jako prezes spółki i protokół przekazania podpisał B. K. wcale nie świadczy o tym, że A. C. nie można skutecznie przypisać winy za przywłaszczenie samochodu. Argumenty w tym względzie są podobne do tych, które dotyczą B. K.. A. C. uczestniczył w procedurze wyłudzenia paliwa. Jeśli M. S. nie był inicjatorem tego przestępczego przedsięwzięcia to świadczy właśnie o tym, że A. C. wiedział czemu wynajęcie samochodu miało służyć i po co był on potrzebny. Rola M. S. ograniczała się praktycznie tylko do podpisania umowy. W sytuacji, w której to nie S. zależało na samochodzie i jego dalszy los, tj. to co się z nim stanie było mu kompletnie obojętne, jedynym logicznym wnioskiem, jaki sam się nasuwa, jest ten, że samochód ten przywłaszczyli B. K. wspólnie z A. C.. Usuwanie banery reklamowe, ukryli go w ustronnym miejscu, przygotowując do sprzedaży, traktując ten pojazd jak swoją własność. Nie chodziło tylko o korzystanie z samochodu bez zapłaty, lecz o zawłaszczenie sobie prawa do niego. Dotyczy to zarówno B. K., jak i A. C., bo skoro obaj realizowali wspólnie przestępcze transakcje, a pojazd ten miał posłużyć im jako narzędzie do ich realizacji. Taka jest bowiem logika faktów.

Słusznie zatem postąpił Sąd I instancji przypisując A. C. dokonanie także i tego przestępstwa. Okoliczności, w jakich samochód ujawniono, tj. ustronna posesja - niewidoczne z ulicy miejsce postoju, usunięcie reklam ewidentnie świadczy o braku faktycznego zamiaru zwrócenia pojazdu jego właścicielowi i woli zatrzymania samochodu dla siebie. Logicznym jest, że gdyby oskarżeni B. K. i A. C. samochód zamierzali zwrócić to nie usuwaliby reklam z jego karoserii.

Z kolei logika faktów przeczy temu, aby czyn ten traktować jako eksces. Wyżej wskazane okoliczności faktyczne, z których wynika przestępczy zamiar obrońca w apelacji pomija. Nie zasługiwał na uwzględnienie kolejny zarzut rażącej surowości kar częściowych i kary łącznej. w każdym przypadku każdą z orzeczonych kar jest adekwatna do winy i stopnia społecznej szkodliwości czynów. Sąd prawidłowo postąpił uznając fakt uprzedniej karalności oskarżonego z art. 178 a § 1 kk za okoliczność obciążającą. Uwzględniwszy przy tym, że jego uprzednia karalność nie jest aż taka, jak pozostałych dwóch oskarżonych. Prawidłowo określił zasadę dotyczącą łączenia kar. Orzeczona kara łączna nie razi swą surowością. Nie można o niej powiedzieć, aby była rażąco niewspółmierna. Brak jest podstaw do jej złagodzenia, a tym bardziej do warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Nie zasługiwała na uwzględnienie ostatnia z apelacji wywiedziona przez prokuratora.

Sąd Okręgowy nie podziela argumentacji zawartej w tej apelacji i nie widzi powodów do tego, aby zmienić zaskarżony wyrok i podwyższyć w stosunku do każdego z oskarżonych wysokość kar częściowych oraz kar łącznych w taki sposób jak domaga się tego autor apelacji. Odnośnie oskarżonego M. S. kwestia kary wobec zmiany treści wyroku została już poruszona. W tym zakresie stanowisko sądu II instancji co do rozstrzygnięcia o karze zostało uzasadnione i za wystarczające należy uznać odesłanie do tej części niniejszego uzasadnienia, w którym jest ono zawarte. W pozostałej części odnośnie oskarżonych B. K. i A. C. nie można przyjąć, aby kary na które obaj zostali skazani cechowały się rażąco niewspółmiernością. Kary częściowe jak i kary łączne są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionych przestępstw. Sąd przy ich wymiarze w prawidłowy sposób uwzględnił i wyważył wszystkie istotne okoliczności, które powinien był wziąć pod uwagę czemu dał wyraz w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Wszystkie orzeczone kary spełniają zadania prewencji szczególnej oraz generalnej. Nie ma racji prokurator twierdząc, że orzeczone kary są nieadekwatne do uwzględnionych przez sąd okoliczności. Z takim stanowiskiem nie można się zgodzić. Sytuacja przedstawia się dokładnie odwrotnie. To właśnie kary w wymiarze proponowanym w apelacji w szczególności kary łączne cechuje nadmierny ładunek represji, który skutkuje rażąco surowością. Z tego powodu brak było podstaw do uwzględnienia apelacji skoro okazała się ona niezasadna.

Mając powyższe na uwadze na zasadzie art. 437 § 2 i art. 437 § 1 kpk sąd okręgowy orzekł jak w dyspozytywnej części swego orzeczenia.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk.

SSO Z. Karamara SSO A. Ślusarczyk SSO K. Sójka